

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene a na účet ktorej koná advokát doc. JUDr. B. F., proti povinnému **T. H.**, bývajúcemu v B., o **713,66 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 37 Er 1580/2006, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2012 sp. zn. 22 CoE 239/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 29. marca 2012 č. k. 37 Er 1580/2006–19 exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a zamietol návrh na zmenu exekútora. Dospel k záveru, že predložený exekučný titul – notárska zápisnica spísaná notárom JUDr. O. Ď. pod. č. N 5444/2005, NZ 51186/2005, NCRLs 50541/2005 dňa 29. októbra 2005, ktorá obsahuje osvedčenie vyhlásenia o uznaní záväzku zo zmluvy o úvere č. 1690065 uzavretej 8. apríla 2005 celkove vo výške 943,80 € s prísl. a súhlas s vykonateľnosťou a exekúciou (splnomocnencom povinného Mgr. T. K., ktorý zastupuje oprávnenú vo viacerých exekučných konaniach), je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka z uvedených dôvodov neplatný.

Proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa podala odvolanie oprávnená (na pošte 14. mája 2012 a doručené súdu 15. mája 2012).

Podaním z 26. júla 2012 (č. 1. 35) doručeným okresnému súdu 9. augusta 2012 navrhla oprávnená prerušenie konania postupom podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ a súčasne doplnila právnu argumentáciu podaného odvolania. Návrh na prerušenie konania odôvodnila tým, že považuje za potrebné, aby Súdny dvor EÚ podal výklad pojmu „nekalá zmluvná podmienka“.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 14. novembra 2012 sp. zn. 22 CoE 239/2012 uznesenie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu porušenia dvojfázovosti procesného postupu. V časti, v ktorej zamietol návrh na zmenu exekútora, odvolanie ako neprípustné odmietol (§ 202 ods. 2 O.s.p.). Návrh na prerušenie konania zamietol. Poukázal na nález Ústavného súdu č. IV 181/2011–16, v ktorom nastolená otázka oprávnenej (či je možné za neprijateľnú zmluvnú podmienku považovať aj jednostranný právny úkon spotrebiteľa, ktorý má možnosť kedykoľvek odvolať a ktorým dobrovoľne splnomocnil fyzickú osobu na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu a ktorá aj v jeho mene uznala v rámci zmluvy o úvere dlh do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva a na tomto základe zamietnuť exekúciu plynúcu z tejto zmluvy a či je reálne v súlade s čl. 17 a čl. 47 Charty základných práv EÚ také rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ktoré aplikujúc vnútroštátne procesné a aj hmotnoprávne ustanovenia s odkazom na smernicu 93/13 EHS zabráni vymožitelnosti reálnej pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi) je už vyriešená.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o prerušení konania podala oprávnená odvolanie. Navrhla napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Namietala, že súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), zlú interpretáciu ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podala oprávnená, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, iba za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom, že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2012 sp. zn. 22 CoE 239/2012, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 (veta prvá) O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (pozri § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. novembra 2012 sp. zn. 22 CoE 239/2012 zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. marca 2013

JUDr. Ladislav Górasz, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Viera Čulenová